

இந்துசாமுனி

வெள்ளிதோறும் வேளிவருவது

[புத்தக] பார்ப்பானம் - குரோடி ஸ். சீத்திரை மீ 2 கூ. வெள்ளிக்கிழமை (8 May. 1964) [இல-ட]

நீதி வடிவான இறைவனை அடையும் வழி

[மாணிப்பாய் இந்துக்கல்லூரிற் திருவிழாத்தினத்தன்று திருக்கேதிஸ்வாத்தில் ஆசிரியர் திரு. அ. துரைத்தினம் அவர்கள் 'நீதி என்னும் பொருள்பற்றி நிகட்டிய சொற்பொழிவின் சாரம்].

நீதி எல் லோருக்கும் நீதி நெறியைப் பெருப்பாதுவானது. இதனைத் தெரியாதார் மிக மிகச் செல்லேர. ஒரு வனுடைய தோட்டத்தில் ஒரு புதினிக்காயையோ அல்லது ஒரு மாங்கனியையோ திருடிச்செல்பவன் அதனைச்சொந்தக்காரனாவது வேறு யாராவது காண முடியாதவகையில் மறைந்துச் செல்லும் போத தான் செய்வது பிழையென்பது நன்றாகத் தெரியும். தனது பொருளை ஒருவன் இங்ஙனம் திருடிச்செல்வதைக் கண்டால் உடனே அவனைப் பிடித்துத் துத் தன்புறுத்துவான், ஆகவே சரி பெது பிழையெது என்பது பலருக்குப் பண்ணாக விளங்கும். குறைபாடான கரணங்களுள்ள ஒரு சிலருக்குமாத்திரமே நீதி விளங்காமலிருக்கலாம்.

நீதி நெறியிற் செல்பவன் தான் பெற்ற அறிவாகிய வெளிச்சத்திற் செல்லுகிறன். அல்லாதவன் ஆசையாகிய இருளிற் செல்லுகிறன்.

“சாதி பிரண்டோழி வெறில்லைச் சாற்றக்கால் நீதி வழுவா நெறிமுறையில்— மேதனியில் இட்டார் பெரியோர் இடாதாரி மீற வேண்டும் தானும் தயவரெய்தவேண்டுமென்று தன் மகனைத்

நீதி விளங்கினாலும் அதனை அறிந்தவாறு சாதிப்பவர்களைக் காணபது மிக அருமை நீதியை நடவிடிலையாகச் சாதித்தால் நீதியின் வடிவமாயுள்ள இறைவனைக் காணலாம். இறைவன் நீதியின் வடிவமாயிருக்கிற ரென்பதை,

“நீதி வின்னை யல்லால் நெறி யாதும் நினைக் தறியேன்”

என்ற திருஞான சம்பந்தமுர்த்திக்வாமிகள் திருவாக்காலும்,

“பங்கயத்தயனும் மாலறியா நீதியே”

என்ற திருவாசகப் பகுதியாலும் அறியலாம். இந்த நீதி வடிவத்தைத் தரும் நெறியிற் சென்ற கண்டவன் மனுநீதி கண்டசோழன். தன்னுடைய மகனின் தேர்க் காலிகைப்பட்டு உயிரிழந்த முந்த பசுக்கண்றின் தாயைப்போலத்தானும் தயவரெய்தவேண்டுமென்று தன் மகனைத்

செவப்புலவர் சேல்வி.
கு. மாருண்மணி அவர்கள்

இவர், 1963-ல் தென்னிந்தியசை. சி. சமாஜத்தார் நாதாத்தியசைபபுலவர் தேர்வில் முதல் வகுப்பில் முதல்வராகத் தேரி; நீதி சமாசத்தார் கெளரவித்தளிக்கும்பரிசுத் தொகை ரூபா 150 ஜப் பெறுபவராவர்.

தாம் அடந்த இப்பேற், தம் ஆசிரியர்களாகிய விததுவான் கந்தசாமி, பண்டிதர் ச. பொன்னுத்தரை என்போர் பிரதிபுபகாரங்கருதாது தேவையான நூல்களையிடும் சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாது மனுவங்கு ஜயந்திரபறக் கற்பித்தும் வந்தமையாலேயே கிடைத்ததென நன்றிமறவாக் கடப்பாட்டோடு கூறும் இவரது மரபு தவறாக குருபத்திக் குணத்தையும் பாராட்டுதற்குரியது. ஏனைச் சைவமானவர்கள் இச் செல்வியின் ஆற்றலையும் குணநலங்களைப் பூன்மாதிரியாகக் கொண்டொழுகி முன்னேறவாகளாக.

நற்சிந்தனை
(தாலாட்டு)

சித்தத்தி ஹரும்
தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
அத்தனே! ஆருயிரே!!

ஆண்டவனே கண்வளராய்.

தேர்க்காலில் நெரித்தமையை,

“ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக் குள்ளா னென்பதுமுனரான் தரும்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன் மரும்தன் தேராழியுற ஆர்தான் மஜுவேந்தன் நாவுக்கரசர். கற்க வாடுப் பாவுளாதாதலாலும் இறைவனை வணங்கப் புவும் கீருப் புள ஆதலாலும் யமங்கு முனியப்படத் தேவையில்லை என்கிறோர். “வானங்துள்ள மன கப்பமாகிலென் மால்வரையும் தானங்துள்ள கித்தலைதுமொறிலென்” என்று விடுதலை அடைந்து விட்டுப் பேற்ற அடையும். காணபவன், காட்சி, காட்சிப் பொருள் யாவும் சிவம் எனக்கண்டு தெளிய வேண்டும். எங்கும் சிவமயம் என்று உரை வேண்டும், மனம், வாக்கு, காயம் முன்றிலும் திருவடிஞானம் கைவரப் பெற்ற பொலிவு திகழுவேண்டும். எச்செம்கை செய்தாலும் இறைவன் திருவடிக்கு அர்ப்பணிக்கும் செய்கையாக வெண்டும். “ஞானத்தால் தொழுவார் சிவ ஞானி கள் ஞானத்தால் தொழுவே னுணை நானலேஸ்” என்று செப்புகிறோர். ஞானமில்லாச் சரியை வழிபாடும் சுற்றில் சிலையுள்ள பயணத்தராது என்று சொல் அரசர் கூறுகிறோர். பாவாசத்திருக்குறுந் தொகையில் திருநாவுக்கரச சவாயிகள் இதைப்பற்றிய கள் அழிந்துக்கீருக்கவேண்டும் தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம்

நாவலர் நல்வாக்கு

சீரம் நீங்குப் போது
சிவத்தியானம் செய்க

அவாவே பிறவிக்கு விதது. ஆதலால் சீரம் நீங்கும் பொஞ்சு மொடுத்து மொல்வர். புதங்கள் தம் நிலை கலங்கினாலும் கலங்காமல் இருப்பார்கள் சகனின் மெய் அடியார்கள்; “எங்கெழில் என் ஞாயிறு எமக்கு ஏரோ எம்பாவாய்” என்ற மணிவாசகரின் மணிவாசகமும் இப்

ஆசிரியர் திரு. செ. சின்னத்துவரா அவர்கள் பொருளையே குறிக்கின்றது. “ஊமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்றும் இன்னும் ஒரு வீரமுழக்கம் செய்கிறோர் சொல்ல அரசர். நூற்கோடி பிரமர்கள் ஆறு கோடி வீஷ்ணுக்கள் இந்திரர் நாறவுக்கரச சவாயிகள் இதைப்பற்றிய கள் அழிந்துக்கீருக்கவேண்டும் தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம்

தனி ப் பிரதி வி லீ: சதம் 10.

சுசன் திருவடியன்பு சிடுபேறவிக்கும்

(முற்றெடுப்பு-2)

புழுவாய்ப்பிற்காலும் புனிதன் பொற்கல்லை மறவாத உணர்வைக்கொடுக்க வரம் வேண்டுமென்கின்றார் காவுக்கரசர்; அவன் கழல் ஓர்பெரிய கனி, மலையே வந்து விழுந்தாலும் சிலையில் சின்று கலங்கப்படா தென்கிறோர் நாவுக்கரசர். கற்க வாடுப் பாவுளாதாதலாலும் இறைவனை வணங்கப் புவும் கீருப் புள ஆதலாலும் யமங்கு முனியப்படத் தேவையில்லை என்கிறோர். “வானங்துள்ள மன கப்பமாகிலென் மால்வரையும் தானங்துள்ள கித்தலைதுமொறிலென்” என்று விடுதலை அடைந்து விட்டுப் பேற்ற அடையும். காணபவன், காட்சி, காட்சிப் பொருள் யாவும் சிவம் எனக்கண்டு தெளிய வேண்டும். எங்கும் சிவமயம் என்று உரை வேண்டும், மனம், வாக்கு, காயம் முன்றிலும் திருவடிஞானம் கைவரப் பெற்ற பொலிவு திகழுவேண்டும். எச்செம்கை செய்தாலும் இறைவன் திருவடிக்கு அர்ப்பணிக்கும் செய்கையாக வெண்டும். “ஞானத்தால் தொழுவார் சிவ ஞானி கள் ஞானத்தால் தொழுவே னுணை நானலேஸ்” என்று செப்புகிறோர். ஞானமில்லாச் சரியை வழிபாடும் சுற்றில் சிலையுள்ள பயணத்தராது என்று சொல் அரசர் கூறுகிறோர். பாவாசத்திருக்குறுந் தொகையில் திருநாவுக்கரச சவாயிகள் இதைப்பற்றிய கள் அழிந்துக்கீருக்கவேண்டும் தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம்

உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருவிச் செய்த

கொடி க்கவி

[கைவப்புலவர் திரு. இ. செல்லத்துவரா அவர்கள்] (முற்றெடுப்பு-10)

(ச) ஆன்மா உருவமாகிய அசத்தோடு சேர்ந்து அதுவோய் அதனை அறிந்தும், அருவமாகிய சத்தோடு சேர்ந்து அதுவோய் அதனை அறிந்தும் நிற்பது. அங்னம் ஆன்மா உருவம் அருவம் இரண்டினையும் தன்னின் வேறாகப் பொருந்தி நின்று அறிதலால் அவ்வாண்மா (உருவமும் அசத்தும் அன்று; (அருவமும்) சத்தும் அன்று; அவற்றின் வேறுபட்டதொரு பொருளாம். அதனால் அது சதசத்து என்பபட்டது. அது, அசத்து சத்து என்னும் இரண்டினையும் போல விளங்கித்தோன்றி அவற்றேருடு ஒப்ப வில்லாததாய், விளங்காததாய் காததொரு சூனியம்போல நிற்பது மற்றதாய், மலரினிடதுள்ள மனம் உருவமுறை அம்மலரினிடத்துள்ள அடங்கித்தோன்றி அவற்றை போல விளங்காததாய் காததொரு சூனியம்போல நிற்பது மற்றதாய், மலரினிடத்துள்ள மனம் உருவமுறை அம்மலரினிடத்துள்ள அடங்கித்தோன்றி அவற்றை போல விளங்காததாய் காததொரு சூனியம்போல நிற்பது மற்றதாய், மலரினிடத்துள்ள மனம் உருவமுறை அம்மலரினிடத்துள்ள அடங்கித்தோன்றி அவற்றை போல விளங்காததாய் காததொரு சூனியம்போல நிற்பது மற்றதாய், மலரினிடத்துள்ள மனம் உருவமுறை அம்மலரினிடத்துள்ள அடங்கித்தோன்றி அவற்றை போல விளங்காததாய் காததொரு சூனியம்போல நிற்பது மற்றதாய், மலரினிடத்துள்ள மனம் உருவ

